

Անգղիոյ

Թագաւորի ինչե պապ -
Գաւաւթաբոյ

891.99

Ա-57

Կ. Գալիս

1893

ԱՆԳՂԻՈՅ ՔԱԳՈՒՇԻՈՅՆ

Պ Ա Տ Գ Ա Մ Ա Ի Ո Ր Ը

معارف عمومیہ نظارت جلیہ سنک ۱۴ تشرین ثانی ۳۰۱ و
۱۹ صفر ۳۰۳ تاریخی و ۸۰۹ نومرول رخصتنامه سیله
نشر اولمشدر

مصارفی آمریقان مسیونر شرکتی طرفندن تسویه اولندرق
طبع اولمشدر

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ Ա. ՅԱԿՈԲ ՊՅՍԱՃԵԱՆ

1893

891.99

Ա-57

ԱՆ

քշեմ զայն,» պատասխանեց ձիապանը :
«Շատ լաւ . բայց գիտե՞ս թէ մեռած է
իրօք,» հարցուց ճանապարհորդը :

«Անշուշտ . եթէ մեռած չէ, ի՞նչպէս
կ'ըլլայ որ այսպիսի գիշեր մը ճամբուն վրայ
պառկած գտնուի,» ըսաւ ձիապանը .
«մէկգի քաշեմ զայն եւ յառաջ վարեմ
բալխիրը :»

«Նախ ստուգենք, մեռած է թէ ոչ,»
ըսաւ ճանապարհորդը բալխիրէն իջնելով .
«օգնէ ինձ որ դնենք զնա բալխիրին մէջ :»

«Ո՛հ, չէք գիտեր, Տէր իմ, թէ ի՞նչ
տուգանք եւ պատիժ պիտի կրէք՝ զնա
ներս առնելով եթէ մեռած ըլլայ, ինչպէս
տարակոյս չունիմ թէ մեռած է,» առար-
կեց ձիապանը :

«Միթէ դաւազանով ստիպելու եմ
դքեզ,» գոչեց ճանապարհորդը, բարկա-
նալով անոր այս կամակորուժեանք վրայ .
«ահա անոր քայլերուն նշանները ճամբուն
քովերը, ուր հոս հոն դեղեւած է իյնալէ
առաջ :»

«Շատ ըմպելի խմած ըլլալու է :» մըր-
մընջեց ձիապանը :

«Օգնէ կ'ըսեմ,» կրկնեց միւսը :
Ձիապանն ակամայ հնազանդեցաւ յա-

մառ Անդղիացւոյն, եւ ըստ երեւութիւն-
անկենդան մարմինը կառքն առնուեցաւ :

«Քչէ հիմա ձիերդ արագ որչափ որ
կրնաս, եւ կեցիր առաջին տան առջեւ
որուն կը հասնիս,» ըսաւ ճանապարհորդը :
Եւ նստելով կարծեցեալ մեռելոյն քով
գտաւ որ կատարելապէս սառած էին ա-
նոր ձեռքերը, բայց սիրտը տակաւին կը
բաբախէր թէեւ տկար կերպով . ուստի
կը յուսար թէ մարդը կ'ազատուի մեռնելէ .
եթէ չուտով դարման տարուի անոր . վասն
որոյ անձկութեամբ կը նայէր չորս կողմը
որպէս զի տուն մը տեսնէր ճամբուն վրայ :
Վերջապէս բալխիրը կայնեցաւ փոքրիկ
տան մը առջեւ : Ձիապանը դուռը զար-
կաւ բաւական ատեն :

«Ի՞նչ կ'ուզէք,» գոչեց ձայն մը խտտու-
թեամբ տան վերնայարկի մէկ պատուհա-
նէն : Պատասխանեց ճանապարհորդը թէ
ունէր հիւանդ մը կարօտ անմիջական
խնամոց :

«Անկարելի բան է այդ,» գոչեց մարդը
վերնայարկի պատուհանէն . «մենք Բոլո-
նիացի Հրեայ ենք, եւ եթէ մեռնի այդ,
կա՛մ տուգանք պիտի տանք, եւ կա՛մ
պիտի բանտարկուինք եւ մեծ լնաս կրենք :

Յառաջ վարեցէք ձեր բաղխիրը . դացէք . ձեր հետ ըլլայ Արքայաժողովուրդը , բայց մի խնդրէք մենէ ներս առնուլ մեռած մարդը : »

« Մեռած չէ կ'ըսեմ քեզ , բարեկամ , եւ պիտի ապրի եւ պիտի ցուցնէ ձեզ իւր երախտագիտութիւնը եթէ ընդունիք զնա : Բաց աստի , ես պիտի վճարեմ բոլոր ծախքը զոր պիտի ընէք անոր համար , նաեւ ինչ տուգանք որ տալ հարկ ըլլայ եթէ մեռնի , » զոչեց ճանապարհորդը : « Ահա կու տամ ձեզ ստակ այս երկու բաներուն համար , եւ եթէ չբաւէ , ի դարձիս կը հատուցանեմ աւելի : Նայէ , ունիմ ճանապարհորդաց պաշտօնական անցագիր՝ որով պիտի համոզուիք թէ վստահելի անձ եմ , եւ պիտի կատարեմ խօսքս . բաց աստի , ես Անդղիացի եմ : »

« Շատ լաւ ուրեմն , » ըսաւ Հրեայն մեղմանալով երբ ստակ խոստացուեցաւ : Իջաւ սանդուղէն վար եւ ձիապանը ճանապարհորդին օղնութեամբ տունը տարաւ օտարականին մարմինը : Նոր փայտ զիղեցին կրակին վրայ . եւ նախ անկէ քիչ մը հետի՝ լաւ կերպով շփեցին բոլոր մարմինը եւ տակաւ առ տակաւ բերին զայն

կրակին մօտ : Պատրաստեցին նաեւ տաք ըմպելի մը , եւ ճանապարհորդն սպասեց հոն մինչեւ որ օտարականը բացաւ աչքերը եւ ցուցուց կենդանութեան ուրիշ նշաններ եւս : Յետոյ ճանապարհորդը զնելով բաւական ստակ Հրէին ձեռքը , որով շատ ուրախ եղաւ սա , փութով հեծաւ բաղխիրը շարունակելիւր ճամբորդութիւնը այն երկայն զիշերուան մէջ :

Երկու ամիս անցաւ : Թագուհւոյն պատգամաւորը կը դառնար իւր դէպի հիւսիս ճամբորդութենէն : Երբ մօտեցաւ տեղւոյն ուր ձիւնէն հանած էր այն օտարականը , ցերեկ էր , եւ առանց զժուարութեան գտաւ ձեր Հրէին տունը :

« Ապրեցա՞ւ մարդը , » հարցուց ճանապարհորդն անոր :

« Այո , ապրեցաւ , եւ քանի մը անգամ հոս եկաւ հարցնել զձեզ որպէս զի իւր շնորհակալութիւնն յայտնէր , » պատասխանեց Հրեայն : Յարեց նաեւ , « Պատուաւոր մարդ է նա , եւ Աստուծոյ մասնաւոր նախախնամութեամբն էր որ աղատեցիք անոր կեանքը : Ունի կին եւ մեծ ընտանիք որք պիտի մատնուէին չքաւորութեան եթէ մեռնէր : Քիչ քաղաքը գա-

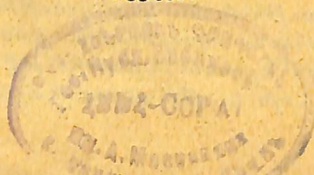
ցած էր առնուլ մեծ գումար մը ստակ որոյ համար դատ վարած էր, եւ չգիտնարով թէ շահած էր դատը, եւ ասկէ առաջ տնանկ վիճակի մէջ ինկած ըլլալով, շետի կը դառնար տուն իւր ընտանեաց քով յոգնած եւ տխուր: Երբ դարձաւ տուն, արդէն հասած էր անոր տունը նամակ մը որ կ'աւետէր թէ շահած էր դատը: Եթէ մեռնէր, ստացուածքը պիտի անցնէր ուրիշի ձեռք եւ անոր ընտանիքը պիտի մատնուէր աղքատութեան, այնպէս որ ունէր մեծ պատճառ երախտագէտ ըլլալ ձեզ:»

Այս պատմութիւնը կը յիշեցունէ «մեր Փրկիչ Աստուծոյն քաղցրութիւնը ու մարդասիրութիւնը» առ մարդիկ: Քանի մը նկատումներով այս պատմութիւնը գրեթէ կրկնութիւնն է պատմութեան այն վերաւորեալ մարդուն որ կիսամեռ գտնուեցաւ Երուսաղէմի եւ Երիքովի ճամբուն մէջ տեղ, զոր պատմելով Տէրն մեր հասկցուց մեզ ոչ միայն թէ ո՛վ է մեր ընկերը, այլ նաեւ թէ ի՛նչ է Աստուծոյ սէրը որ խոր է քան մարդոց սէրն առ ընկերս. արդարեւ այնպիսի սէր «որ գիտութեանէ գերազանց է:» Ապաքէն մարդուս փոքրագոյն սէրն

առ ընկերս իւր կ'օգնէ մեզ հասկնալ Աստուծոյ մեծագոյն սէրն առ մարդիկ: Տեսնել ուրիշները թշուառ՝ ի գուժ կը շարժէ զմարդ: Բայց կը հարցնենք թերեւս. կըրնա՞յ ունենալ Աստուած այսպիսի գուժ: Թերեւս սէրը զոր բարի Սամարացին իբրեւ ընկեր ցուցուց վերաւորեալ մարդուն՝ օրինակ բերաւ մեզ Քրիստոս որպէս զի կարող ըլլանք հասկնալ Աստուծոյ սէրը: Եւ բոլոր այսպիսի օրինակները կ'օգնեն մեզ հասկնալ թէ ի՛նչպէս խոր է եւ փափուկ Աստուծոյ գուժն առ անկեալ մարդկութիւն: Տէրն մեր կը բացատրէ զայս հետեւեալ խօսքերով. «Ուստի եթէ գուք որ չար էք՝ ձեր զաւակներուն աղէկ ընծաներ տալ զիտէք, որչափ աւելի ձեր Հայրը երկինքէն Սուրբ Հոգին պիտի տայ անոնց, որ իրմէ կը խնդրեն:» Մենք կրնանք հաւատալ թէ գթած է Աստուած, վասն զի կը տեսնենք մարդոց վրայ մարդասիրութեան կամ կարեկցութեան օրինակներ որ կը համապատասխանեն աստուածային մարդասիրութեան եւ կարեկցութեան, թէ եւ են յանուանս ստորնագոյն քան աստուածայինը: Կը տեսնենք նաեւ թէ՛ բարի Սամարացուն եւ թէ՛ վերոյիշեալ ճանապար-

հորդին պատմութեան մէջ թէ գթութիւնը
 որ սկսաւ անգամ մը՝ չբարեկեցաւ ընկ
 պանդոկ բերելով վիրաւորեալը կամ հի-
 ւանդը, այլ խնամ տարաւ անոր հոն, եւ
 յաջորդ օրը երբ կը մեկնէր անկէ, հոգ
 տարաւ անոր համար: Այսպէս խնամ տա-
 րած է մեզ նաեւ Քրիստոս. թողած չէ
 զմեզ անմխիթար, իւր Սուրբ Հոգին զըր-
 կած է մեզ, իւր Խօսքը եւ շնորհաց մի-
 ջոցները տուած է մեզ: Այսպէս խնամ կը
 տանի Քրիստոս մեզ, եւ այսպէս կ'աւար-
 տէ իւր գործը: Եւ ի՞նչ է անոր վարձքն
 այս ամենուն փոխարէն: Անոր վարձքն է
 «չատ որդիներ փառքին մէջ մտցնելու»
 ուրախութիւնը: Մենք եւս ուրիշներուն
 հոգեւոր օրհնութեան համար աշխատելով
 մասնակից կ'ըլլանք Քրիստոսի ուրախու-
 թեան: Ուրեմն ապրինք այնպէս որ չզըր-
 կուինք այս ուրախութենէն:

→→→ՅԵԵԵ←←←

2013

0015417

2001

«Ազգային գրադարան»

NL0015417

